

Przypomnijmy:

twierdzenie Burnside'a

$$\sum_{a=1}^N n_a^2 = h$$

n_a - wymiary reprezentacji nieredukowalnych (jest ich N)
grupy G o wymiarze h

można pokazać, że

liczby n_a są dzielnikami rzędu grupy;

w szczególności (O3) daje:
(O3a1)

$$\sum_g n_a D_{ij}^a(g) D_{ij}^{a*}(g) = h$$

można też pokazać, że zachodzi (dość oczywiste z O3)
(O3a)

$$\sum_a \sum_{ij} n_a D_{ij}^{a*}(g) D_{ij}^a(g') = h \delta_{gg'}$$

jest tak ponieważ:

z tw. Burnside'a i z (O3) wynika, że $(n_a/h)^{1/2} D_{ij}^a(g)$ dla ustalonego g tworzą
składowe wektora, ale przebiegając po g też składowe wektora
(transponowanego) – łącznie macierz kwadratową o wymiarze h ;
(podobnie jak dla wektorów jednostkowych w R^3)

$$\begin{bmatrix} e_1^1 & e_1^2 & e_1^3 \\ e_2^1 & e_2^2 & e_2^3 \\ e_3^1 & e_3^2 & e_3^3 \end{bmatrix}$$

macierz ta jest i ortogonalna i unitarna – ortogonalność wierszy pokazuje (O3)
zatem musi zachodzić też ortogonalność kolumn – tzn. (O3a)

Tw.

zbiór charakterów $\chi(g)$ dla wszystkich g w zupełności charakteryzuje reprezentację nieprzywiedlną

jeśli w (O3) położymy $i=j$, $k=l$, zsumujemy po j,l to:
(O4) (sumowanie z prawej strony O3 dla n_a)

$$\sum_g \chi_a^*(g) \chi_b(g) = h \delta_{ab}$$

- (O4) - pokazuje, że nierównoważne reprezentacje nie mogą mieć takich samych charakterów dla wszystkich g (bo wówczas suma z lewej byłaby sumą kwadratów, tzn. z definicji > 0)
- (O4) daje możliwość sprawdzenia jakie reps. nieredukowalne i ile, zawarte są w danej reprezentacji

z (O4) mamy dla każdej reprezentacji nieprzywiedlnej
(O5)

$$\sum_g |\chi(g)|^2 = h$$

dla reprezentacji redukowalnej D , dla jej charakteru $\chi(g)$ oczywiście zachodzi:
(O6)

$$\chi(g) = \sum_a N_a \chi_a(g)$$

gdzie N_a - krotność reprezentacji nieredukowalnej α (D_a) w D

mnożąc (O6) przez $\chi_a^*(g)$, sumując po g korzystając z (O4) mamy

(O6a)

$$N_a = \frac{1}{h} \sum_g \chi_a^*(g) \chi(g)$$

a to oznacza, że do wyznaczenia krotności danej rep. nrd. w rep. red. wystarczy znajomość ich charakterów

z powyższych wzorów (biorąc kwadrat modułu O6 , sumując po g i korzystając z O4) można pokazać, że

$$\sum_g |\chi(g)|^2 = h \sum_a N_a^2$$

ponieważ macierze reps. są unitarne, a **unitarne transformacje nie zmieniają śladu macierzy** zatem dla elementów należących do jednej klasy

$$g_1 = g_3 g_2 g_3^{-1}$$

zachodzi

$$D(g_1) = D(g_3) D(g_2) D^{-1}(g_3)$$

a to oznacza, że dla elementów w danej klasie wszystkie charaktery są takie same (gdyż macierze reprezentacji są unitarne)

- w powyższych wzorach wszelkie sumowania po g można zastąpić sumowaniem po klasach elementów w G, dopisując odpowiednio liczbę elementów w klasie h_r

np. bezpośrednio z (O4)
(O7)

$$\sum_{r=1}^{N_r} h_r \chi_r^a \chi_r^b = h \delta_{ab}$$

gdzie h_r - liczba elementów w klasie r , N_r - liczba klas.

jest to warunek ortogonalności charakterów
“między reprezentacjami nieredukowalnymi”

w szczególności dla $a = b$
(O8)

$$\sum_{r=1}^{N_r} h_r |\chi_r^a|^2 = h$$

co jest równoważne (O5);

z definicji charakteru

$$\chi_a(g) = \sum_{lk} D_{lk}^a(g) \delta_{lk}$$

oraz z O3 i O3a można pokazać, że
(bez dowodu)

(O7a)

$$\sum_a \chi_r^{a*} \chi_p^a = \frac{h}{h_r} \delta_{rp}$$

czyli warunek **ortogonalności charakterów** “między klasami”

w obydwu równaniach, (O7) i (O7a), wielkości zdefiniowane jako

$$\chi'_{ra} = (h_r / h)^{1/2} \chi_r^a$$

można uważać za:

- r -te składowe ortonormalnych wektorów χ_a' w przestrzeni klas (r) o wymiarze N_r ; ale liczba wektorów ortogonalnych równa liczbie reprezentacji N nie może być większa od wymiaru przestrzeni (N_r – bo tyle składowych-współrzędnych), zatem

$$N \leq N_r$$

- albo za a -te składowe wektorów χ_r orthonormalnych w przestrzeni reprezentacji nieprzywiedlnych, to analogicznie

$$N_r \leq N$$

zatem ostatecznie
(O9)

$$N = N_r$$

- Liczba reprezentacji nieprzywiedlnych = liczbie klas

poza tym pamiętamy, że

- ich wymiary są dzielnikami rzędu grupy
- oraz
- zawsze istnieje reprezentacja jednostkowa ($\chi = 1$)
- a także
- z (B)

$$\sum_{a=1}^N n_a^2 = h$$

To wszystko razem

pozwała dla grup punkowych jednoznacznie wyznaczyć wymiary wszystkich reprezentacji nieprzywiedlnych, a dodanie relacji ortogonalności (O7) i (O7a) jednoznacznie wyznacza same charaktery

Reprezentacje iloczynu prostego grup

jeśli $G = G_1 \times G_2$

$$g \in G, \quad g = g^{(1)}g^{(2)}$$

jeśli funkcje φ_i^a stanowią bazę reprezentacji „a” grupy G_1 a funkcje φ_j^b są bazą pewnej rep. „b” grupy G_2 to jako bazę reprezentacji grupy G można wybrać iloczyny $f_{ij}^{ab} = \varphi_i^a \varphi_j^b$

wówczas elementy macierzy $D(g^{(1)}g^{(2)})$ tworzących reprezentacje grupy G są

$$D_{ij,kl}^{ab}(g^{(1)}g^{(2)}) = D_{ik}^a(g^{(1)})D_{jl}^b(g^{(2)})$$

(jest to pewna reprezentacja o nazwie „ab”; jeśli wymiar reprezentacji „a” grupy G_1 jest N_a i wymiar reprezentacji „b” grupy G_2 jest N_b , to wymiar reprezentacji „ab” jest $N_a \times N_b$)

macierz $D(g)$ - iloczyn prosty (Kroneckera) $D^{(1)} \times D^{(2)}$

(uwaga: to nie jest zwykły iloczyn macierzy!)

i analogicznie dla charakterów nieredukowalnych reprezentacji

$$\chi_{ab}(g) = \chi_a(g^{(1)})\chi_b(g^{(2)})$$

wymiar = iloczyn wymiarów;

jeśli „a” i „b” są nieprzywiedlne, to rep. „ab” też jest nieprzywiedlna

$$h_1 h_2 = h$$

mnożąc parami wszystkie reps nieprzywiedlne G_1 i G_2 otrzymamy wszystkie nieredukowalne reps G

Konstrukcja funkcji bazowych reprezentacji nieprzywiedlnych:

I. reprezentacja regularna:

weźmy dowolną funkcję $\phi_1(x)$

i podziałajmy na nią kolejno wszystkimi operacjami grupy,

$$e = g_1, g_2, \dots, g_h$$

otrzymamy h funkcji $\phi_i(x)$

odpowiedni wybór ϕ_1 może doprowadzić do ϕ_i unormowanych i liniowo niezależnych

jest to reprezentacja regularna

działając $D(g)\phi_i \rightarrow \phi_j$ $i \neq j$ dla $g \neq e$

to dla $g \neq e$ macierz nie ma elementów diagonalnych, zatem (P1)

$$\chi(g) = \begin{cases} h & g = e \\ 0 & g \neq e \end{cases}$$

rep. regularna jest w ogólności przywiedlna;

korzystając z (O6a) i (P1) mamy (dla repr. regularnej) (P1a)

$$N_a = \frac{1}{h} \sum_g \chi_a^*(g)\chi(g) = \frac{1}{h} \chi_a^*(e)\chi(e) = \chi_a^*(e) = n_a$$

tzn.

reprezentacja nieredukowalna “ a ” mieści się tyle razy w reprezentacji regularnej, ile wynosi jej wymiar

to daje w efekcie z powrotem tw. Burnside’a – gdyż reprezentacja regularna ma wymiar = h , a to oznacza, że:

reprezentacja regularna zawiera wszystkie reprezentacje nieprzywiedlne

zatem z funkcji $\{\phi_i\}$ można wybrać funkcje budujące bazy wszystkich nieredukowalnych reprezentacji (w tym wielu równoważnych)

wyznaczanie funkcji bazowych reprezentacji nieprzywiedlnych nie jest trywialne;

można pokazać, że operator (P2)

$$B^a = \frac{n_a}{h} \sum_g \chi_a^*(g) D(g)$$

w działaniu na kolejne funkcje ϕ_i generuje h funkcji, spośród których $n_a^2 = n_a \cdot n_a$ - jest liniowo niezależnych i są one właśnie bazą nieredukowalnych reprezentacji "a" (i równoważnych) zawartych w rep. regularnej

żeby jednak je "wybrać" trzeba w ogólnym przypadku znać wszystkie macierze $D^a(g)$

Iloczyn prosty reprezentacji nieprzywiedlnych (tej samej grupy)

niech f_i^a ($i = 1, 2, \dots, n_a$) oraz φ_k^b ($k = 1, 2, \dots, n_b$) tworzą bazy nieredukowalnych reprezentacji D_a i D_b grupy G

ich iloczyny

$$\psi_{ik} = f_i^a \varphi_k^b$$

tworzą bazę reprezentacji $D_{ab} = D_a D_b$
nazywanej iloczynem prostym reprezentacji

macierze reprezentacji D_{ab} są iloczynem prostym (Kroneckera) macierzy (z definicji ...)

$$D_{ik,jl}^{ab}(g) = D_{ij}^a(g)D_{kl}^b(g)$$

a charaktery są równe iloczynowi charakterów składowych

$$\chi_{ab}(g) = \chi_a(g)\chi_b(g)$$

iloczyn prosty reprezentacji nieprzywiedlnych jest w ogólności reprezentacją przywiedlną.

Pojawia się problem rozkładu D_{ab} na reprezentacje nieprzywiedlne

jest to problem często występujący w zagadnieniach fizycznych, np. przy składaniu momentów pędu

- w ogólności gdy np. funkcje falowe układu buduje się jako iloczyny (lub kombinacje iloczynów) funkcji opisujących „podukłady” danego układu fizycznego

jeśli funkcje f_i^a i φ_k^b transformują się według tej samej reprezentacji to

$$\chi_{aa}(g) = (\chi_a(g))^2.$$

Spośród n_a^2 funkcji (iloczynów) $f_i \varphi_k$ można utworzyć funkcje

zsymetryzowane

$$\psi_{ik}^s = f_i \varphi_k + f_k \varphi_i \quad (i=1,2,\dots,n_a; k=1,2,\dots,i)$$

i zantysymetryzowane

$$\psi_{ik}^a = f_i \varphi_k - f_k \varphi_i \quad (i=1,2,\dots,n_a; k=1,2,\dots,i-1)$$

funkcji zsymetryzowanych jest $\frac{1}{2} n_a(n_a + 1)$,

funkcji zantysymetryzowanych jest $\frac{1}{2} n_a(n_a - 1)$,

co w sumie daje całkowitą liczbę n_a^2

a zatem funkcje te transformują się niezależnie i tworzą bazy reprezentacji :

- iloczynu zsymetryzowanego $[D_a^2]$
- i
- iloczynu zantysymetryzowanego $\{D_a^2\}$

ich macierze buduje się z macierzy D^a

$$[D_a^2]_{ik,jl} = (D_{ji}^a D_{lk}^a + D_{li}^a D_{jk}^a) \left(1 - \frac{1}{2} \delta_{jl}\right)$$

$$\{D_a^2\}_{ik,jl} = (D_{ji}^a D_{lk}^a - D_{li}^a D_{jk}^a)$$

natomiast charaktery

$$[\chi_a^2(g)] = \frac{1}{2} [(\chi_a(g))^2 + \chi_a(g^2)]$$

$$\{\chi_a^2(g)\} = \frac{1}{2} [(\chi_a(g))^2 - \chi_a(g^2)]$$

konkluzja:

$D_a \times D_a$ - zawsze można rozłożyć na S i A

(one nie muszą być nieredukowalne)

Reprezentacje jednostkowe są zbudowane z funkcji będących niezmiennikami wszystkich operacji symetrii;

są jednowymiarowe i $\chi(g) = 1$, są nieredukowalne,

pytanie o reprezentacje jednostkowe zawarte w danej reprezentacji przywiedlnej jest interesujące fizycznie, bo dowiemy się ile jest różnych funkcji całkowicie niezmienniczych (dla danego układu fizycznego) (uwaga o podprzestrzeniach dla zdegenerowanych wartości własnych H)

z (O6a) mamy: (P3)

$$N_0 = \frac{1}{h} \sum_g \chi(g)$$

(tyle razy zawarta jest reprezentacja jednostkowa w danej)

a z (P2) mamy, że dla reprezentacji regularnej, funkcję bazową (jedynej rep. jednostkowej w niej zawartej) znajdziemy jako

$$\psi^0 = \frac{1}{h} \sum_g D(g) \phi_1(\mathbf{x}) = \frac{1}{h} \sum_i \phi_i(\mathbf{x})$$

gdź wymiar rep. regularnej = h

iloczyn prosty zawiera rep. jednostkową wówczas gdy
(z P1a lub z P3 i z faktu, że $\chi=1$ dla rep. jednostk.)

$$N_0 = \frac{1}{h} \sum_g \chi_a(g) \chi_b(g) \neq 0$$

ale z relacji ortogonalności mamy

$$\frac{1}{h} \sum_g \chi_a^*(g) \chi_b(g) = \delta_{ab}$$

a χ^* - można uważać za charakter rep. \mathbf{D}^* sprzężonej do \mathbf{D} , z bazą funkcji sprzężonych,...

wynika z tego, że

reprezentacja jednostkowa zawarta jest jedynie w iloczynie prostym wzajemnie sprzężonych reprezentacji